

Na úvod

Vážení spoluobčané,

dovolte, abychom vás co nejsrdečněji pozdravili a hned v úvodu prvního letošního čísla Semínského zpravodaje popřáli především pevné zdraví. Rádi bychom Vás seznámili s úkoly, které se nám již v prvních měsících roku 2012 podařilo realizovat.

Jistě jste si již všimli, že od 18.2. 2012 byl omezen provoz veřejného osvětlení o víkendových ranních hodinách. Jedná se o úsporné opatření, které by nemělo zhoršit kvalitu života v naší obci, a které naší obecní pokladně přinese úsporu cca. 10.000,- Kč. Instalací časového spínače můžeme nyní operativně měnit časové úseky provozu veřejného osvětlení.

Dalším rozpracovaným úkolem je příprava smlouvy se společností EKO-KOM, a.s. Zde jednáme o zpětném odběru odpadních surovin z plastů, především plastových lahví. Neustále se potýkáme s přeplněnými kontejnery u místního obchodu, které nepůsobí právě esteticky v sousedství obchodu s potravinami. Udržování pořádku v okolí těchto kontejnerů je velmi náročné a zbytečně zaměstnává pracovníky technických služeb obce.

System zpětného odběru plastového odpadu nás velmi zaujal. Majitelé domů si na obecním úřadu vyzvednou pytle, které po jejich naplnění plastovým odpadem v určitý smluvený čas pouze položí před vrata. Pracovníci obce tyto pytle dopraví na určené sběrné místo, kde si je výše zmiňovaná firma převezme. A navíc... za tuto činnost dostane obec finanční odměnu. V současné době musíme naopak za pronájem kontejnerů platit my. Myslíme si, že tato služba usnadní především dříve narozeným spoluobčanům mnohdy náročnou cestu s plasty k samoobsluze.

V jarních a letních měsících chceme věnovat pozornost opravám místních komunikací, výsadbě nové zeleně a samozřejmě estetické údržbě obce. Je mnoho úkolů, které hodláme v letošním roce realizovat a o veškerém dění budete informováni jednak na pravidelných veřejných zasedáních obecního zastupitelstva, na obecních internetových stránkách a samozřejmě také v dalších číslech našeho Semínského zpravodaje. S přáním pevného zdraví všem lidem dobré vůle.

Jaroslav Trubač - starosta

Josef Kratochvíl - místostarosta

Rozloučení
se zimou

foto Valerie Tomášková

Sebezpovídání předsedy finančního výboru Miroslava Smolíka

aneb

Úvahy nad odloženým zápisníkem

Původně to mělo být všechno jinak. Témata tohoto příspěvku jsem nosil v hlavě snad měsíc, všelijak je přerovnával, uhlazoval, a potom je zase drásl, znovu uhlazoval, a psaní jsem odkládal a odkládal. Až nakonec, ač byla neděle, nedalo se nic jiného dělat, než začít dělat, a také dodělat. Neboť termín hořel.

Sedl jsem si v pět ráno k notebooku a vedle sebe položil starý poznámkový sešit, tak, jak jsem ho ve tmě nalhával na svém pracovním stole. Zcela podvědomě, z nejistoty jak začít, jsem v sešitě listoval, až jsem narazil na něco, co mě zaujalo.

Objevil jsem svoje tužkou psané poznámky z 28. 12. 2010, pořízené zřejmě před veřejným zasedáním, na kterém se měl schválit rozpočet na rok 2011. A pod nimi, pod nadpisem „Nápady k rozvinutí“ byly rozepsána čtyři témata, která mně tehdy ležela na mysli. Ne všechna byla stejně důležitá, nicméně v mžiku mně bylo jasné, o čem chci dnes psát. O konfrontaci svých představ se skutečností, o bilanci mého více jak ročního působení v obecním zastupitelstvu.

Prvním tématem je hospoda. Jakže jsem si to tehdy poznamenal? Stálo tam: „...určit člověka z obecního úřadu, který by měl hospodu na starosti, nejlépe člena zastupitelstva, měl by poměrnou odměnu z toho, o co by se zlepšily výsledky provozu...“ S tímto nápadem jsem přišel na veřejnost nejen na oné schůzi, ale hlavně při různých běžných rozhovorech s vedením obce. Jaké ale bylo moje překvapení na konci ledna minulého roku, po absolvování celkem nepříjemné chřípky, když jsem zjistil, že onen „člověk“ již byl určen, a stala se jím jedna z pracovníků restaurace. Tak to ale vůbec nebylo myšleno, toto nemohlo fungovat od samého začátku! Nyní tedy (po roce) řešíme otázku pronájmu obecního hostince, a musíme ji řešit rychle a bezodkladně,

aby byly ztráty tohoto přechodného období co nejnižší.

Druhou poznámku přejdu jenom krátce. Týkala se možnosti vést obrazovou kroniku obce každoročně formou takzvané „fotografické knižky“, která ve svém důsledku je estetičtější, přehlednější, skladnější, s možností různých kombinací s texty atd. Víím, že o této možnosti se v současnosti jedná a myslím, že by to mohlo být velice elegantní řešení.

U třetí poznámky se pozdržím o něco déle. Cituji: „...měl by být určen jeden člověk, který bude sledovat možnosti dotací, necháme ho vyškolit a bude odměňován podle výše získaných dotací.“ Konec citátu.

Na této větě bych snad ani nic neměnil, jen musím říci, že jsem jí v průběhu roku já sám dostatečně nepropagoval, netlačil, protože jsem cítil, že nejsem schopen vysvětlit daleko prostší a méně abstraktní náležitě úkoly, které se na nás hmulily a které vyústily v současnou situaci. Snad proto mně tento nápad zaměřený do budoucnosti, který by sebou nesl v počátku snad i určité náklady, a výsledky by se při tom projeví až někdy v následujících letech, přišel neprůchodný.

Při této příležitosti se pozastavím nad jedním jevem, který mně již delší dobu leží na mysli a s předchozím volně souvisí. Podle mého názoru je jednou z příčin zaostávání obcí za městy v rozvoji – a to jak v minulosti, tak i v současnosti – „neprofesionalita“ vesnických starostů a místostarostů, dříve předsedů a místopředsedů. Je prakticky nemožné – a v dnešním tlaku na zaměstnance v podnicích snad i vyloučené – moci vstřebat všechny informace potřebné k plnohodnotnému řízení a rozhodování, k udržování a získávání nových kontaktů na místech, kde se rozhoduje o tom, kam budou směřovat finanční toky, mít standardní přehled o administraci různých těch fondů a dotací. Této situace bystře využívají různé poradenské a zprostředkovatelské firmy, které obcím doslova „užirají“ z peněz, původně určených na jejich rozvoj.

Následkem toho dochází k přetěžování administrativních pracovníků obce, kteří nejednou nevědí, kam dříve skočit, co hasit první. Kdo se jednou alespoň trochu přiblížil problematice účetnictví, zvláště v období různých uzávěrek, ten ví, jak nezbytným je nápis „Nerušit“ na dveřích. Pokud to ovšem jde, a při práci v administraci obce to prostě nejde, protože součástí této práce je i kontakt s občany. Z kanceláře obce se tímto potom lehce stává ono pověstné „úzké hrdlo“, v kterém se může tok události poněkud zpomalovat.

Těch přibližně dvě stě tisíc korun navíc na plat profesionálního starosty či místostarosty jsou 2,5% rozpočtu, a jenom přínos z nově získaných kontaktů a informací, a navíc třeba i ze samostatné administrace dotací a fondů by tuto částku jistě převyšoval. Nehledě na to, že stres z nahromaděných úkolů plodí chyby a napětí. Je mně však zcela jasné, že kandidát na takovou obecní funkci by si samozřejmě musel včas ujasnit, jaké jsou jeho životní a profesní priority. Nepochybují však, že by to vedlo k zlepšení situace.

A čtvrtá poznámka? Jak je to tam napsáno: „... musíme mít představu, na co bychom případně peníze z fondů a dotací využili.“ Do dnešního

dne jsem neměl v ruce dokument, ani jsem se neúčastnil jednání, které by mělo za cíl stanovit investiční priority obce do konce volebního období.

Já osobně bych preferoval takové investice, které v budoucnosti budou obci přinášet stálý finanční příjem, nebo přinesou pracovní místa pro naše občany, nejlépe ovšem obojí dohromady. Znovu jsem si na toto téma vzpomněl po přečtení hlavního titulku Lidových novin na konci února: „60 tisíc seniorů chce domov“. Nám na půdě hospody zahálí spousta metrů nevyužitého prostoru. Jistě by se i dotace našly. Nebo ubytování pro turisty. Ubytování, do kterého byste se nestyděli pozvat své známé. V současnosti těch několik pokojů, které jsou v těchto prostorech již vybudovány, rozhodně k přespání neláká.

A třeba cokoliv jiného rozumného, s čím bych se mohl ztotožnit a pomoci tomu na světě světa. Tak se totiž i lépe hledají prostředky, když víte, na co je chcete. Abyste to mohli vysvětlit s patričním nadšením i těm, kteří o těch prostředcích rozhodují. A to by v tom byl potom čert...!!!

Bohužel, nic takového, po roce a půl našeho působení, neexistuje. Myslím si, že v komisi pro rozvoj obce a životního prostředí by takový dokument měl vzniknout a měl by být dán k posouzení zastupitelstvu. Myslím si rovněž, že by tato komise měla úzce spolupracovat s finančním výborem, už jenom proto, aby si její členové včas uvědomili rozpočtové mantinely. V naší situaci je rozpočtová nekázeň bláznovstvím. Snad se dočkám a budu pozván na oficiální zasedání této rozsáhlé komise, abychom si mohli některé věci osvětlit.

Konstatuji, že první rok mojí činnosti pro obec není „nic moc“. Málo z mých podnětů se opravdu ujalo. Musím se polepšit.

Zavírám tedy starý zápisník a otevírám nový...

Zdravím všechny obyvatele obce Semín.

Z historie Semína 3

Založení kostela v Semíně je odhadováno na počátek 13. století. V knize „Ranně středověká architektura v Čechách“ její autorka E. Šamánková, vzhledem k zachování původního obvodového zdiva, posunuje dobu vzniku dokonce na začátek století dvanáctého, tedy do stejné doby, kdy vznikl nedaleký kostel Maří Magdaleny v Rečanech nad Labem. Ten byl dostavěn v roce 1165 a v tomtéž roce i vysvěcen známou historickou osobností, pražským biskupem Danielem za účasti českého krále Vladislava II., královny Judity, jeho manželky a četných hostů, zvláště rytířů, kteří krále doprovázeli na úspěšné válečné výpravě, při které bylo dobyté vlášské město Milán.

Podle tradované legendy založil semínský kostel jistý rytíř ze Semína a na své tvrz vydržoval pro tento kostel kaplana. Jiná pověst lidu říká, že kostel nechali zbudovat tři zemané. Jeden věnoval místo pro kostel, druhý pole k faře a třetí pak pozemky ke kostelu. Jak to ale bylo doopravdy, se dodnes neví. Písemnosti vztahující se k semínskému kos-

telu a faře se nedochovali a nebo ještě odpočívají neprozkoumány kdesi v archívech.

Kdysi prý býval z vnějšíku do severní zdi kostela zasazen pískovcový náhrobní kámen s postavou rytíře a zachovalým nápisem. Jistý ambiciózní panský úředník, správce velkostatku, v roce 1839 nechal tento náhrobník vyломit a na jeho místo nechal usadit vlastní mramorový náhrobní kámen s německy psaným nápisem na památku své zemřelé dcery. Tento náhrobek je možné spatřit na tomto místě do dnešních dnů. Původní náhrobní kámen, rozbitý na kusy, se prý dlouho povaloval na hřbitově, než skončil v základech či zdi některého nově stavěného domu. V Semíně je o kámen nouze.

Tím nejcennějším na semínském kostele je románské obvodové zdivo, tedy zachovalý původní půdorys. Drží prostotu, jednoduchost a syrovost doby, kdy byl postaven.

Ani pozdější barokní předělávka ve druhé polovině 17. století, ve které byla upravena klenba apsidy, štít lodí a proražena nová okna nezahltila prostou jednoduchost stavby módní zběsilostí klívek a ornamentální přebujelostí prdelatých andlíků. Nedostatek prostředků je účinnou ochranou před nevklusem.

Obdélníková loď, loď jako archa, ke které ve východním průčelí přisedá v průměru užší apside na podkovovitém půdorysu, stejně vysoká jako hlavní loď. Strop lodí je plochý, stěny ozdobeny střídanou malbou s rostlinnými motivy, z římsy triumfálního oblouku nad kněžištěm shlíží Beránek boží, z jehož zraněného boku stéká krev na knihu opatřenou šesti pečeti. První pečeť je již tedy rozlomena.

Nad vchodem je dřevěný ochoz, kůr, na který je možno po vzrzájících starobylých dřevěných schodech vystoupat. A na kůru varhany, stále funkční, získané na konci 18. století pro semínský kostel z tehdy rušeného kláštera v Sedlci u Kutné Hory.

V předsíni, vzniklé také až při barokní přestavbě, po levé ruce je možné spatřit renesanční náhrobek, časem již notně omšelý. Tento náhrobek byl pravděpodobně původně umístěn uvnitř kostela, snad v místech, kde při přestavbě byla probourávána okna. Dvě zklížené ryby, znak Jana Kapouna ze Snuřic. Ten vlastnil semínskou tvrz v letech okolo roku 1480. A po něm jeho dcera Anna. Patří tento náhrobek snad jí?

Písemnosti semínské fary nebyly dosud objeveny, nicméně uvádí se, že již v roce 1350 byl kostel plebání. V roce 1359 Heřman ze Semína na místo bývalého plebána, který byl dosazen do Kladruha, ustanovil do semínského kostela jistého Sebestiána řečeného Šebík, syna Jana Chrustoma.

V semínském kostelíku působili pravděpodobně benediktýnští mniši z Opatovic a částečně cisterciáci z Přelouče. V době vlády císaře Karla IV. v Semíně působil do roku 1359 kněz Konrád a od roku 1365 kněz Přibyslav z Olešnice, do té doby působící v Castolovicích. V roce 1398 Anna ze Slatinek a z Rychnova dosadila za plebána Markaz Bělé, protože dosavadní plebán se jí poděkoval a odešel za výnosnějším místem. Však se to také zpívá v té písničce, že přeci „dobrá fara všechno spraví“.

Pokračování příště

Příspěvek do diskuse o budoucnosti restaurace "Na Haldě"

Narodil jsem se v Semíně, kde žiji již 69 let. Jako vyučený zedník, jsem měl v naší obci mnoho práce. V obci se provádělo mnoho akcí „Z“, kde bylo potřeba zednických prací a tak jsem pro obec odpracoval tisíce hodin. Při výstavbě budovy mateřské školy jsem dělal stavbyvedoucího a stejně tak i v roce 1987 při výstavbě místní hospody. Tuto hospodu po dokončení mělo odkoupit a provozovat družstvo „Jednota“, ta to ale později odmítla a stejně tak dopadlo i jednání s podnikem „Restaurace a jídelna“.

Hospoda „Na Haldě“ se stavěla v akci „Z“, což pro každého, kdo se do této akce zapojil, znamenalo odpracovat část hodin zdarma a část za peníze. Organizaci brigádníků měl na starosti ing. Milan Barták, a nemělo to chybu. Na každý víkend zval 10-15 brigádníků, kdo nemohl, poslal za sebe náhradu. V týdnu tam pracovali důchodci, někteří již bohužel nejsou mezi námi.

Stavbu také zasáhla „sametová revoluce“, ale bylo vidět, že silné pouto místních lidí k této stavbě a jejich práci nenarušila. V roce 1991 byla stavba dokončena a zkolaudována. Obci ale zbyl dluh přes 5 milionů korun. Ing. Milan Barták byl tehdy na Ministerstvu financí žádat o prominutí dluhu, což se naštěstí povedlo.

Jak jistě pamatujete, začala se hospoda pronajímat. To ale nedopadlo dobře, po pronajímatelích zůstávaly dluhy a další náklady na opravu a výměnu poničeného inventáře. Později vzala provoz hospody na sebe obec, neboť tato hospoda byla určena k tomu, aby sloužila veřejnosti. Nyní, až za nového zastupitelstva, se veřejnost dozvěděla, že její provoz byl ztrátový.

Je nám všem jasné, že je to neúnosné, neboť obec je a bude v tíživé finanční situaci. Nemějme to ale minulému zastupitelstvu za zlé, protože tam bylo silné citové pouto k tomuto objektu, na který bylo vynaloženo tolik úsilí a velká snaha, aby tato hospoda sloužila nám všem. Vztít to zpátky už nejde.

Znovu tedy nastává situace, kdy se zvažuje, zda tuto hospodu pronajmout. Pokud k tomu dojde, pečlivě zvažujte, komu ji pronajmete, aby to zase neskončilo dalším dluhem.

Pokud nám zdraví bude sloužit, i nadále budeme chodit na veřejné zasedání a sledovat dění v obci. Mnoho zdaru celému zastupitelstvu přeji

Josefa a František Vaňurovi
občané Semína

Ekonomický pronájem je řešením...

Od lednového veřejného zasedání obecního zastupitelstva je otázka budoucnosti obecní restaurace „Na Haldě“ stále diskutována, jak při různých oficiálních i neoficiálních zastupitelů, tak i naší veřejností, našimi spoluobčany. Důkazem toho je i předělaný příspěvek manželů Vaňurových. Osud objektu, vybudovaného obrovským společným úsilím obyvatel této obce není nikomu lhostejný. Chtěl bych tedy i já přispět do této diskuse a objasnit některé okolnosti, které vedly většinu obecních zastupitelů k rozhodnutí o ekonomickém pronájmu restaurace.

To, co se v minulých letech mezi sousedy jenom šušalo a předávalo jako „zaručené“ i když nejisté zprávy, se s příchodem nového vedení obce na konci roku 2010 dostalo k veřejnému slyšení. Ano, provoz obecní restaurace vykazoval každý rok, včetně toho loňského, ekonomické ztráty v řádu statisíců korun. Z ekonomického hlediska byla situace neudržitelná, peníze, kterými byl provoz restaurace dotován, chyběly následně v jiných oblastech.

Prioritou obce bude vždy zachování provozu školských zařízení, ať již mateřské, a hlavně základní školy. Bez těchto institucí bychom se zařadili někde mezi obce druhé až třetí kategorie. Tento úkol bude však v budoucích letech stále obtížnější, zvláště když ve vládě a na ministerstvech opět sílí tlak na rušení malých škol. Pokud si budeme chtít školu v obci zachovat, bude nás to stát více peněz a více úsilí. Můžeme si za této situace dovolit plýtvat s již tak sporými prostředky tím, že budeme financovat neprosperující zařízení? Ani obecní zastupitelstvo a vedení obce nemůže plýtvat svým časem, prací a nervy na k ničemu nevedoucí diskuzi se zaměstnanci provozu o tom, co je a co není standardem v restauračním zařízení obdobného typu na turistické trase.

Bohužel se ukázalo, že za devět let provozu pod správou obce se nenašel systém, jakým způsobem tuto restauraci efektivně provozovat. O příčinách můžeme diskutovat. Nedostatečná odbornost, nedůsledný dohled, osobní vztahy, nedostatek odvahy „dělat si zle“, když to není za vlastní peníze, ale „jenom“ za „obecní“.

Já osobně jsem téměř až do konce minulého roku věřil, že tato restaurace má budoucnost, a že jsme schopni po určitých opatřeních nejenom neprodělat, ale i přispět výraznější částkou do obecní pokladny. Uvědomoval jsem si například, a uvědomuji si stále, že pronájemem do cizích rukou se zbavujeme do určité míry – a to i přes pečlivé smluvní zabezpečení – možnosti volně rozhodovat o využívání tohoto objektu.

V situaci, kdy na jedné straně jsem cítil určitou rezignaci, a na druhé straně slyšel plamenné výzvy opozice po zachování stávajícího uspořádání, ovšem bez jakékoliv koncepce, jasných představ a nabídek přiložených rukou k dílu, tedy v této situaci jsem se přiklonil k řešení formou ekonomického pronájmu. Nebyl

jsem sám, kdo řešil s těžkým srdcem tento problém volby menšího zla.

Dobře připraveným a řádně probíhajícím pronájemem restaurace získá obec oproti minulým létům několik stovek tisíc korun ročně volných finančních prostředků. Jak s těmito prostředky naložíme je otázkou do další diskuze. Věřím, že se nám podaří postavit takovou smlouvu a s nejlepším vědomím a svědomím vybrat takové nájemce, abychom se vyhnuli chybám, které sebou přinášel pronájem v minulých obdobích. Hospoda už nemůže být „černou dírou“ obce.

Miroslav Smolik

předseda finančního výboru

Novinky z Mysliveckého sdružení Semín

Vážení přátelé myslivosti, přírody, občané.

Rád využívám této příležitosti a chci vás blíže seznámit s činností v našem MS Semín. V naší společnosti je sedmáct myslivců. Společnými silami se snažíme pečovat o přírodu a zvěř v ní žijící. Každý rok nakoupíme 150 bažantů kuřat a 150 káčat. Tato jsou v dospělosti postupně vypouštěna, a pokud je neslovíme na našich mysliveckých akcích, jsou plně v rukou přírody. I zde však mají život velmi tvrdý, neboť se často stávají potravou dravců, koček a automobilů.

Po neúspěšném odchovu zajíce polního jsme přešli na chov králíka divokého. Věřím, že zde budeme úspěšní a tímto přírodě částečně vrátíme dluh. Zvěř smí lovíme rozumně a spíše se snažíme o její ochranu, neboť i tato ubývá. Lov zvěře černé se u nás stává prioritou, ale její odlov je náročný.

Brigády, které provádíme, jsou zaměřeny na údržbu našeho majetku a to jak chaty, tak krmných zařízení. Myslivecká chata nám slouží při všech společenských akcích, a myslivecký ples je pro nás, a stejně tak i pro Vás, občany, každoročním vyvrcholením kulturního života.

Každoročně pořádáme lesní zkoušky, zvěřinové hody a na podzim mysliveckou zábavu ve sportovním areálu „Dolíku“. Při těchto akcích nám pomáhají naše kuchařky, jejichž umění je neocenitelné. Spolupráce s ostatními složkami a samotným obecním úřadem je na vysoké úrovni. Místní škole pomáháme finančně při pořádání školy v přírodě a na oplátku nám děti v rámci možnosti nasbírají žaludy a kaštiny, kterými dokrmujeme lesní zvěř v době nouze. V té době zvířata nepohrdnou ani starým chlebem a pečivem.

V dnešní době, kdy je lidová myslivost „bita jako žito“ a vliv peněz a moci je prvořadý, musíme se i my myslivci snažit dodržovat myslivecké tradice a vše s tím související. Finance, které nám slouží k přežití a splnění našich záměrů získáváme od našich přátel a sponzorů, v neposlední řadě však také vlastní čin-

ností. Nemalé částky vracíme obratem do přírody a to jak nákupem krmení, tak i odchovem zvěře.

V příštím roce nás čekají jednání o nových nájemních smlouvách. Toto se týká vás občanů, kteří vlastníte pozemky v katastru Semín. Pokud nám dáte důvěru a ponecháte nám možnost provozovat lidovou myslivost, nebudete zklamáni. Věřte, že budeme i nadále provozovat naši činnost na vysoké úrovni, v zájmu zachování krásné přírody.

Závěrem Vám všem, kteří v dobrém pomáháte zkrášlovat naši obec a její okolí, přeji zdraví, štěstí a mnoho zážitků v naší přírodě.

Jiří Vencl

předseda MS Semín

Slunce v duších našich dětí

Přehoupli jsme se do dalšího roku nového milénia. Štěstí, zdraví i ta dlouhá léta jsme si již popřáli, nebylo by tedy od věci vzpomenout si čas od času na ty, kteří nám tu zanechali určité hodnoty či poselství, na osobnosti, na kterých se dá stavět nová společnost. Neboť, po pravdě, ta současná si sama se sebou stále více neví rady.

V letošním roce by se dožil 90 let světově uznávaný dětský psycholog prof. PhDr. Zdeněk Matějček, CSc. Dovolují si jej řadit tak trochu mezi naše blízké, neboť se narodil a vyrůstal v rodině ředitele kladubského hřebčína, až do svojí dospělosti v tomto kraji žil a stále se k němu vracel. Stal se zakladatelem a propagátorem těch nejpokrokovějších metod v péči o duševní zdraví našich dětí, mezi které patří například terapie dětí s domácími zvířaty. Svoji dobu předběhl i tím, že se na vyšetření každého dítěte podílel vždy celý tým odborníků, kteří spolu úzce spolupracovali. Velkou pozornost věnoval hodnocení důležitosti funkcí jednotlivých členů rodiny, včetně rodiny jako takové, pro plnohodnotný duševní vývoj dítěte.

Mnohaletým sledováním života dětí v dětských domovech dokázal, že ústavní výchova představuje závažné ohrožení duševního a sociálního vývoje dětí a její negativní výsledky poznamenávají tyto děti až do dospělosti. Stal se jedním z prvních propagátorů SOS dětských vesniček, kde děti vyrůstaly v adoptivním rodinném prostředí.

Jistě si vzpomínáte na jeho stále usměvavou tvář a krásnou kultivovanou češtinu, kterou vždy upřednostňoval namísto užívání cizích slov. Kamkoliv vstoupil, vnesl úžasnou pohodu svým charismatickým vyzařováním. Děti u něj nikdy neplakaly. A jak by mohly, vždyť současně s ním přicházela láska, důvěra, vřelost a moudrost. Svým dotykem a pro něj tak typickým laskavým slovem utěšoval bolest a utrpení těch, kteří za ním přišli, i těch, které jen potkal. I já jsem měla to štěstí být přítomna na jedné z besed, na které tak rád jezdil. Nikdy nezapomenu na jeho

prosté rady, které nám uvízly hluboko v paměti. Na otázku, jak vlastně nejlépe děti vychovávat, odpověděl s upřímnou bezelstností: „Nejvíce vychováváme, když si myslíme, že vůbec nevychováme. Důležitý je náš příklad, dítě se stává naším zrcadlem, ať se nám to líbí či nikoli. Přijímá od nás v raném věku jak to dobré, tak, bohužel, i to špatné.“ Dvě slova při výchově děti nedoporučoval, a to slovo „Musíš“ a slovo „Nesmíš“. Dítě má dostat vždy příležitost samostatného rozhodování. A rozhodne se vždy tak, jak to vidí u svých nejbližších.

Na další otázku, jak děti trestat, odpověděl: „Dobře potrestat může jen ten, kdo má opravdu rád. Pokud dítě cítí milovanou náruč, trest přijímá úplně jinak, než od člověka, z kterého jde strach. A proto jen hlupák má radost, že se ho jeho dítě bojí.“

A na závěr neopomněl zdůraznit to nejdůležitější. „Dítě potřebuje ze všeho nejvíce pro svůj harmonický vývoj jistotu ve vztahu těch nejbližších. Jistotu, že táta s mámou tu s ním budou pořád, že ho nikdy nezradí, nikdy neopustí a budou jej provázet celým životem.“

Myslím, že to je vklad, který se buduje již od raného dětství až po úplný konec života. Přejde z rodičů na děti a pak se vrací zpět z dětí na rodiče.

Přijímejte tedy s pokorou dar sounáležitosti v rodinách. Buďte jistotou pro naše děti i vnoučata, a věřme, že i ony se stanou tou největší jistotou v době našeho stáří.

A Vám, pane profesore, děkujeme, že jsme tu mohli s Vámi společně sdílet kus své životní dráhy. Zasadil jste do našich duší posvátné semínko, zasadil jste hřejivou naději, že věci mohou být lepší, než jsou. Vložil jste do našich duší Slunce, a to Slunce v nás už zůstane.

Libuše Stráňková
předsedkyně kulturní a školské komise

Novinky ze života ZŠ v Semíně

Od října už zase uplynulo mnoho času. Děti absolvovaly kurz plavání v Kutné Hoře a v rámci projektu „Tvůrci dětské knihy“ navštívily v době adventu nádherně vyzdobený zámek v Ratibořicích, kde se seznámily se životem spisovatelky Boženy Němcové.

Už se nám zdálo, že na nás „Paní Zima“ zapomněla, ale zmýlili jsme se. V lednu o sobě nejdříve dala vědět v podobě ledu, a později nás zasypala sněhem. Jakmile začalo mrznout, začali jsme chodit bruslit, postavili jsme si před školou sněhuláky a hlavně jsme využili největšího „kopce“ v Semíně k sánkování. V brzké době se pojedeme podívat do Městské knihovny v Přelouči, kde je pro nás připravena beseda o Josefu Ladovi a jeho tvorbě pro děti.

Přesto, že naše škola již hodně pamatuje, pořád se v ní snaží paní ředitelka Mgr. Věra Novotná spolu

s paní učitelkou Mgr. Blankou Smolíkovou a paní vychovatelkou Ladou Nebřenskou něco vylepšovat. Nyní se právě maluje a nově je vybavována též učebna informatiky. Ve třídách jsou nové interaktivní tabule, které škola získala s pomocí fondu EU, třídy jsou vybaveny moderními lavicemi a stoly, které odpovídají novým hygienickým normám. Myslím si, že zde děti vyrůstají v pěkném, klidném a „rodinném“ prostředí.

Mgr. Blanka Smolíková
učitelka Základní školy v Semíně

Jízdní řád autobusů

Jízdní řád autobusů platný od 11.12.2011

Semin - Přelouč v pracovní dny	Přelouč - Semin v pracovní dny	Semin - Přelouč o víkendech	Přelouč - Semin o víkendech
05:17 *	06:15 06:13 +	06:53 (jen sobota)	6:15 (jen sobota)
05:57	08:15	09:33 ++	08:15 ++
06:27	10:15	13:33 ++	12:15 ++
07:22	12:15	17:33 ++	16:15 ++
07:33	13:15	18:57 ++	18:15 ++
09:33	13:42	21:28	20:15
11:33	14:15 14:13 +		
13:33 *	15:15		
15:33	16:15		
17:33	17:15		
19:33	18:15		
21:33 *	19:15		
	20:15 22:25 +		
	22:26		

* zastávka Přelouč Jaseňská

++ jen neděle a svátky

58

Josefovská zábava

16. 3. 2012 v 19.00 hodin

v hostinci "Na Haldě"

k tanci a poslechu hraje skupina

"Relax"

vstupenky k zakoupení na OÚ

rezervace vstupenek tel. 466 932 122

Oprava střechy hasičské zbrojnice

Jak jistě již všichni naši občané zaregistrovali, byla v listopadu 2011 úspěšně dokončena rekonstrukce střechy budovy hasičské zbrojnice.

Odborné práce provedla firma pana Slavomíra Truhláře ze Semína. Na rekonstrukci se také brigádnicky podíleli členové místní organizace Svazu dobrovolných hasičů. Všichni, kteří svoji práci napomohli úspěšnému zvládnutí této poslední větší investiční akce v roce 2011, která byla částečně hrazena z dotace Pardubického kraje, zaslouží velké poděkování.

Naše obec je opět o trochu krásnější. Můžeme si jenom přát, aby kohout na nové střeše zbrojnice nejenom záhláněl od naší obce případné požáry, ale aby k nám též přitahoval příležitosti napomáhající rozvoji obce, aby nám pohled na něho dodával energii do další práce. ms.

Zprávy kulturní komise

K tomu, aby obec žila, je zapotřebí vtáhnout naše spoluobčany takřkajíc „do děje“. Snažíme se každý měsíc připravit nějakou akci, která pobaví, poučí a nebo třeba jenom pomůže zapomenout na starosti všedního dne. Důležitější však je, že nás tato společná setkání pomáhají stmelit dohromady, že nám dávají příležitost více poznat jeden druhého. Zatím můžeme naše spoluobčany pochválit, protože všechny naše akce se vyznačovaly zájmem a bohatou účastí. Postupně zaznamenáváme nárůst zájmu společně se scházet a pobýt spolu.

Některé podniky pořádáme jednou až dvakrát v roce. Zde bych ráda vyzdvihla velmi vydařenou únorovou přednášku paní ing. Lenky Gotthardové o historii kladrubského hřebčína.

Ráda bych ale zmínila naše pravidelná setkávání, která nejlépe naplňují záměr společného společenského a kulturního vyžití. V prvé řadě to je náš „Babinec“. Možná by to někdo považoval za hanlivý název, nám to však už ani nepřijde. Scházíme se každý měsíc a díky obětavosti paní Alenky Václavkové si můžeme vždy sobě i rodinným příslušníkům udělat radost zakoupením něčeho hezkého na sebe. Objednáme si večeři – tím vlastně i podpoříme ekonomiku obecní hospody – a povykládáme si o starostech a radostech všedních dnů. Plánujeme také každoroční dvoudenní výlet. Letos v květnu se chystáme na Mělnicko a Litoměřicko. Další naší pravidelnou společnou akcí je výlet za zdravím k termálním pramenům do vsi Podhájská na Slovensku. Ráda bych touto cestou poděkovala všem aktivním ženám za pomoc při organizování naší činnosti.

Letos nás překvapili i muži ze zastupitelstva, kteří nás 8. března obdarovali krásnou kyticí, a tak jsme si po letech opět užili oslav MDŽ tak jak se sluší a patří. Vždyť se tento svátek připomíná a slaví na celém světě a v nedávných letech byl mylně spojován s minulým režimem.

Pravidelným setkáváním je rovněž naše „Čajováně“, které pro nás připravuje paní Věra Hurdálková. Hlavním tématem těchto setkávání je zdraví, nový životní styl a návrat k přírodě. Pod tlakem světového farmaceutického průmyslu jsme si již zvykli polykat hrst léků ráno, a další v poledne a večer. Zapomněli jsme, že mnoho našich neduhů má příčinu v našem nezdravém životním stylu, v našich psychických problémech a duševních stavech. Zdá se však, že i zde se „blýská na lepší časy“. Mnoho lidí si již nachází novou cestu k uzdravení, a hlavně, i mezi lékaři se objevují jednotlivci, kteří alternativní medicínu nejenže nezavrhují, ale třeba i s přírodními léčiteli spolupracují. A když z úst velice uznávaného lékaře slyšíte větu, že lékař pouze léčí, Bůh a příroda uzdravují, vede nás to minimálně k zamýšlení.

Libuše Stráníková
předsedkyně kulturní a školské komise

Starosta Jaroslav Trubač a místostarosta Josef Kratochvíl popřáli 8. března 2012 semínským ženám k svátku Mezinárodního dne žen (foto ms)

Zprávy z TJ Sokol Semín

Aktivita v Sokole Semín nemohla ustát ani přes zimní období. Hráčům nastal čas zimní přípravy, kdy se každou sobotu jezdí trénovat do haly v Týnci nad Labem, v neděli posléze na společné výběhy. Start jarní části sezóny je plánovaný na 23.-24.3., ale již první březnový víkend startují přípravná utkání našich celků.

Nezahálí ovšem ani výbor Sokola. Podařilo se nám zorganizovat věci zábavové, jakou je každoroční Sportovní ples, ale také čistě administrativní, jakým je podání mnoha grantů na různé organizace s cílem pokračování údržby a rekonstrukce v našem rozlehlém areálu. Navíc Fotbalová asociace ČR si vyžádala do konce února zorganizovat kompletní registraci členů, což je rovněž administrativně velice náročné.

V současné době je v plném proudu příprava Výroční schůze TJ Sokol Semín, plánované na sobotu 17. března od 17,00 hodin. Abychom u té příležitosti nalákali naše členy do areálu již dříve, tak od 14,00 hodin se odehraje přátelské utkání Semín - Tetov.

Pevně věříme, že nám příznivci zůstanou věrní i v jarní části sezóny a budou chodit podporovat naše hráče v těžkých kláních v případě A mužstva o udržení ve III. třídě a v případě B mužstva o výsluní ve IV. třídě.

René Živný
předseda TJ Sokol Semín

Seminský zpravodaj
čtvrtletník číslo 1 ročník II.
náklad 150 ks
vyšlo dne 14.3.2012 v Semíně
vydavatel Obecní úřad Semín
Semín 138, 535 01 Přelouč
IČ 00274224
Odpovědný redaktor Miroslav Smolík
Evidováno MK ČR dne 17.2.2011
evidenční číslo MK ČR E20024
Vytiskla Tiskárna Lukáš Sobotka
Budovatelů 361, Řečany nad Labem
Neprodejné

Hodnocení práce SDH Semín v roce 2011

Rok je za námi a přišel čas zhodnotit činnost našeho sboru v roce 2011, říci si co se nám podařilo a porovnat skutečnost s úkoly, které jsme si stanovili.

Náš sbor má k dnešnímu dni celkem 42 členů. Schůze byly svolávány dle potřeby sboru během celého roku. Dále nás nemínulo pravidelné školení a výcvik, spojený s údržbou techniky, který je náplní činnosti jednotky během celého roku.

V loňském roce jsme absolvovali jeden výjezd k požáru lesa. Zúčastnili jsme se několika soutěží hasičských sborů. V tomto roce 2012, stejně jako v tom předchozím, musíme i nadále pracovat na zdokonalení výcviku a pečovat o naši techniku.

Nyní mi dovoluňte vrátit se zpět k některým událostem roku 2011, které hasiči organizovali nebo se na jejich organizaci podíleli:

- 6.3. brigáda na kácení lip
- 16.4. rybářské závody pro dospělé a děti
- 23.4. pálení roští u Labe
- 30.4. pálení čarodějnic + ohňostroj
- 1.5. stavění májky
- 7.5. závody - Břehy
- 24.5. zásah u požáru lesa v obci Semín
- 31.5. kácení májky
- 12. 6. účast na „Pohádkovém lese“
- 18.6. závody - Řečany n. L.
- 16. 6. závody - Újezd
- 20.8. oslava hasičských narozenin + posezení
- 27.8. pomoc při závodech „Traktoriáda 2011“
- 3.9. závody - Voleč
- 17.9. závody - Labětín
- 17.9. cvičný odchyt ryb na rybníku Jalůvka
- 12.-13. a 17. 11. demontáž krytiny na hasičárně
- 19.11. výlov rybníku Jalůvka
- 3.12. křest nové střechy na hasičárně
- 10.12. pálení roští u Labe

Za každou z těchto položek se skrývá spousta poctivé práce. Dovolte mi proto touto cestou poděkovat jménem výboru SDH za obětavou práci všem našim členům, kteří se na tomto podíleli. Myslím, že na naše výsledky za uplynulý rok můžeme být právem hrdí. Nejsme profesionální hasiči, ale když můžeme, tak pomůžeme. Nebojte se na nás obrátit s žádostí o pomoc. Pokud to jen trochu půjde, budeme se vám snažit pomoci.

Dovolte, abychom závěrem vám a vašim rodinám popřáli v již probíhajícímu roce 2012 hodně štěstí a pevné zdraví.

Hasičům zdar a ohní zmar.

Výbor SDH Semín

www.seminuprelouce.cz